

Kazus 1: Prawo rzymskie i tradycja romanistyczna:

Digesta 44.7.61.1 Scaevola libro 28 digestorum Seia, cum salarium constituere vellet, ita epistulam emisit: “Lucio Titio salutem. Si in eodem animo et eadem affectione circa me es, quo semper fuisti, ex continenti acceptis litteris meis distracta re tua veni hoc: tibi quamdiu vivam praestabo annuos decem. Scio enim quia valde me bene ames”. Quaero, cum et rem suam distraxerit Lucius Titius et ad eam profectus sit et ex eo cum ea sit, an ei ex his epistulis salarium annuum debeat. Respondit ex personis causisque eum cuius notio sit aestimaturum, an actio danda sit.

(Cervidius) Scaevola z 28 księgi *Digestów*. Seia, która chciała ustanowić rentę, napisała taki list: “Luciusowi Titiusowi pozdrowienie. Jeśli trwasz w tym samym postanowieniu i uczuciu wobec mnie, jakie zawsze miałeś, po otrzymaniu tego listu, przybądź tu, sprzedawszy swój majątek. Jak długo żyć będę, co rok będę ci świadczyć dziesięć. Wiem bowiem, że bardzo mnie kochasz”. Pytam czy jeśli Lucius Titius sprzedał swój majątek, przybył do niej i z nią pozostawał, na podstawie tego listu należy mu się roczna renta. (Scaevola) odpowiedział, ten, kto rozpozna sprawę, ma rozważyć czy skarga będzie udzielona, (zważywszy) z jakich przyczyn i między jakimi osobami (to się stało).

1. Zrekonstruuuj kazus, który legł u podstaw odpowiedzi Scaevoli. Czym jest taka odpowiedź? (5 pkt.)
2. Na czym polega podstawowy problem prawny, z którym mierzy się jurysta. Opisz go w kontekście ogólnych zasad zaciągania zobowiązań kontraktowych w prawie rzymskim (5 pkt.)
3. Jak prawnie interpretujesz list Sei? Jakiej czynności mogła dokonać z Lucusem Titusem. Dlaczego? (5 pkt.)
4. Z tekstu wynika, że w pewnych sytuacjach dokona przez Seię czynność jest skuteczna. Sędzia, udzielając skargi ma zważyć na przyczyny i osoby w tej sytuacji. Jak sądzisz, jakie przyczyny uzasadniałyby tego rodzaju czynność, pomiędzy kim byłaby możliwa, a kiedy nie? (5 pkt.).

Kazus 2: Ewolucja ustrojów państwowych i instytucji prawnych:

W wyborach prezydenckich w Stanach Zjednoczonych w 1846 r. startowało 4 kandydatów. Wszystkich głosów elektorskich było 261. Najwięcej otrzymał Richard Washington - 99, z pozostałych kandydatów: 87 uzyskał Benjamin Roosevelt, 41 Robert Jackson, a 37 John Nixon. W jaki sposób, zgodnie z konstytucją, należało rozwiązać kwestię wyboru prezydenta? Kto i w jakiej procedurze zostanie wiceprezydentem? Richard Washington urodził się w Anglii w 1760 r., Benjamin Roosevelt urodził się we Francji w 1790 r., Robert Jackson urodził się w stanie Nowy York w 1800 r., a John Nixon urodził się 1811 r. w stanie Pensylwania. Kandydat, który został w tych wyborach wybrany na urząd Prezydenta, dwa dni po zaprzysiężeniu zabił swojego lokaja - czy może on odpowiedzieć za swoje przestępstwo? Jeśli nie to dlaczego? Jeśli tak to w jaki sposób?

Daleki zstępny prezydenta wybranego w wyborach w 1846 r. został wybrany prezydentem w wyborach w 2012 r. i rok później wskazał swojego partyjnego kolegę – Andrew Thomasa – do federalnego sądu najwyższego. Andrew Thomas ma 50 lat i od 15 lat pełni urząd senatora, a wcześniej przez kilka kadencji był reprezentantem/posłem wybieranym do Izby Reprezentantów, ale nigdy nie ukończył studiów prawniczych na uniwersytecie. Partia prezydenta nie ma większości w Izbie Reprezentantów, ale ma większość w Senacie – ok. 51 do 49. Czy Andrew Thomas może zostać sędzią sądu najwyższego? Jak wygląda procedura jego powołania - co musi się wydarzyć, żeby został sędzią? Czy brak większości w izbie niższej i niewielka przewaga w izbie wyższej kongresu wystarczy do jego zatwierdzenia? (20 pkt.).